

[Ingerlise Koefoed]

frem sætter vi jo i sikker forvisning om, at de ikke vil blive vedtaget. Selvfølgelig gør vi ikke det. Det kan da godt være, at de forslag ikke bliver vedtaget i dag, men de foreligger altså også for folketinget som lovforslag, og det vil sige, at vi får behandlingen og forhandlingen igen. Jeg er helt sikker på, at tiden arbejder for os; bliver de ikke vedtaget i dag, og bliver de ikke vedtaget, når vi fremsætter dem som lovforslag, skal de nok inden så forfærdelig længe have overbevist befolkningen om, at nu må der gøres noget, og så får vi sammen med andre partier her i folketinget muligheden for at få dem vedtaget. Vi fremsætter ikke flotte forslag, bare fordi vi kan gøre det ganske roligt. Vi fremsætter forslag, fordi vi mener dem, fordi vi vil fortælle befolkningen, at når vi får et andet flertal, skal disse ting i hvert fald blive gennemført.

Camre (S):

Jeg skal her i anden runde først gøre nogle bemærkninger til synspunkter, som både den konservative ordfører, hr. Gammelgaard, og finansministeren var inde på, nemlig påstanden om, at socialdemokratiets tal slet ikke stemmer; det var både på området karensdagen, det var regulering af dagpengene for arbejdsløse, efterlønnen, sygedagpengene, og det var bistandsloven.

Det er jo vældig fikst sådan at afvise vores forslag om at afsætte 1 mia kr. på dette område med en bemærkning om, at det koster meget mere, det koster flere milliarder kroner, og det viser jo altså, hvor uansvarlige socialdemokraterne er.

Jeg må desværre sige både til hr. Gammelgaard og til finansministeren, at man har skudt forbi. Vi har fremsat et forslag om at anvende 1 mia kr. på disse formål, og vi har anvist krone for krone en dækning deraf. Når vi foreslår at anvende 1 mia kr., mener vi naturligvis 1 mia kr., og der står udtrykkeligt, at vi, hvis vores forslag vedtages, agter at fremsætte de fornødne lovforslag til udmøntning af disse midler. Så er det ikke 3 mia kr. eller 4 mia kr. eller 4½ mia kr., det er 1 mia kr., hr. finansminister, som vi agter at bruge på disse formål, og det vil sige, at de reguleringsordninger, der vil blive udformet, hvis vi får flertal for vores forslag, vil blive indrettet under hensyntagen til, at det er en

ramme på 1 mia kr., vi har foreslået, og som vi agter at bruge til disse formål.

Hr. Gammelgaard var inde på, at det jo var udgifter, som ville komme på tale år efter år. Dertil vil jeg gerne sige til hr. Gammelgaard, at det naturligvis er fuldstændig rigtigt. Der er i dette finanslovsforslag indeholdt udgifter på 187,8 mia kr., og det er også udgifter, der bliver brugt for i fremtiden år for år. Det, vi foreslår, kunne man jo, når man hørte den borgerlige regerings ordfører og finansministeren, tro var et eller andet voldsomt, noget, der helt overskrider denne udgiftsramme på 187,8 mia kr. Men sandheden er, at vores forslag drejer sig om 0,7 pct. af de 187,8 mia kr. Hvis man kan finansiere de 187,8 mia kr. år for år, kan man også finansiere 0,7 pct. mere år for år. Der er overhovedet ikke nogen forskel, og det er en helt forældet måde ligesom at stille det op i et cigarkassesystem, at nu er der dér en speciel slags udgifter, der år for år skal fremføres med en særlig kasse, hvor der ligger penge lige netop til de udgifter. Det tror jeg ikke hører nogen steder hjemme.

Hr. Fogh Rasmussen fra venstre gik i og for sig langt videre. Han slog ikke bare på, at tallene ikke passede, nej, hr. Fogh Rasmussen sagde, at han ikke kunne anerkende, at der eksisterer sådanne behov for social genopretning. Jeg tror, det er ret ordret, hvad hr. Fogh Rasmussen sagde. Det vil altså sige, at venstre lukker øjnene for, at der er nogle mindretalsgrupper i vores samfund, som er blevet ramt ganske særlig hårdt af disse nedskæringer.

Man har en helt anden holdning, når vi kommer ind på finansieringen. Bankerne, som bidrager med skat på linje med andre aktieselskaber – og i 1983 har de tjent så mange penge, at det stort set er halvdelen af aktieselskabsskatteprovenuet – kan under ingen omstændigheder bære noget som helst. Altså, det går godt, at man opkræver 9,8 mia kr. i aktieselskabsskatter i år, men 10,8 mia kr. er helt galt, for så kan det slet ikke lade sig gøre at drive erhverv mere, og så vil der ske de frygteligste ting med investeringerne osv.

Jeg synes, det er meget sigende, at venstre ikke anerkender, at der eksisterer behov for sociale genopretninger, men at bankvæsenet og de større selskaber, som har haft store indkomster i 1983, og som formentlig kom-